

מ"ח 6232/13 - גלעד לוי נגד היועץ המשפטי לממשלה

בבית המשפט העליון
מ"ח 6232/13

כבוד המשנה לנשיא מא נאור

לפני:

גלעד לוי

ה המבקש:

נ ג ד

היועץ המשפטי לממשלה

ה המשיב:

בקשה לקיום משפט חוזר

בעצמו

ה המבקש:

החלטה

1. לפניו בקשה להורות על קיומו של משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

2. ביום 22.12.2011 קיבל המבקש דוא"ח חניה על סך 250 ל"ג, בגין חניה במקום שנאסר בתמורה לחניה או לעצירה. הוא ביקש להישפט וזמין לדין בבית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה. בהודעתו לבית המשפט מיום 25.12.2012, פירט המבקש את טענותיו. הוא לא התיצב לדין שנקבע ליום 9.4.2013. המבקש不服 נ שפט שלא בנסיבות ונחשב כמי שמודה בכתב האישום. הוא הורשע ונידון לknos בסך 500 ל"ג או לריצוי חמישה ימי מאסר תחת הקנס (ת"פ 2-9-500495, כבוד השופט ג' בסול). במכtab מיום 17.4.2013 שב ושם טענותיו בפני בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה. בית המשפט קבע כי לא נמצא עילה לביטול פסק הדין וציין כי ניתנה לבקשת הזדמנות לטעון ולהציג אסמכתאות ומושלא עשה כן, נשבט כדין בהעדרו.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

3. בעקבות זאת הגיע המבוקש את הבקשה שלפניו לקיים משפט חוזר. לטענתו, אין כל ראייה כי חנה במקום אסור לחניה, למעט צילום הרכב, ולא הוכח כי במקום היה שילוט המלמד כי אכן אסור לחנות במקום. לדעתו, מדובר בגזל כספים. בנוסף, מליין המבוקש על משרר הטיפול בבקשתו בבית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה.

4. המדינה מתנגדת לבקשתה. היא מצינית כי המבוקש לא מציג כל נימוק או עילה לכך לקיים משפט חוזר. לדבריה, הוא חוזר על טענות שהעלתה בפני בית משפט לעניינים מקומיים בניסיון לזכות בהזדמנויות נוספות לניהל הליך לאחר שהחמיץ את ההזדמנויות להה זכאי. בנוסף, היא מערירה כי המבוקש לא מizza את הזכות לערער על פסק הדין ותחת זאת פנה במישרין לבית משפט זה. כמו כן, הוא לא הסביר את העדרו מהדין בית משפט לעניינים מקומיים, אליו זומן דין ולא נימק את בקשתו לביטול פסק הדין. לדעת המדינה, השימוש בהליך של משפט חוזר הינו מופרז ובלתי הולם בהתחשב באופי ההליכים והעברית הנדונה. לשיטתה, ככל און מקום לקיים משפט חוזר בעבירות קנס, עבירות שנקבעו להן סדר דין מיוחדים שתכליתם "יעול ההליכים". המדינה מוצאת חיזוק לכך בעובדה שההלך של משפט חוזר מתקיים בבית המשפט העליון או בבית המשפט המחוזי בלבד.

5. לאחר שעניינו בבקשתה ובתשובה לה, הגעתו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הבקשה הלקונית אינה כוללת אף ראייה שיש בה לבסס את טענותיו הכלilioות של המבוקש ולא ניתן למצוא בה, ولو ברמז, כל עילה המצדיקה לקיים משפט חוזר. טענותיו המעוטות של המבוקש הן טענות ערוריות מובהקות המכוננות נגד נוכנות הכרעה בערכאה הדינית. כידוע, טענות מסווג זה אינן מצדיקות קיום משפט חוזר, שכן הליך זה אינו מהו הליך ערעור נוסף (מ"ח 779/13 יקוטיאל נ' מדינת ישראל, פיסקה 7 (6.6.2013)). במקרה דנן, המבוקש כלל לא התיעצב לדין שנקבע בעניינו, אלא כל הסבר. בנוסף, הוא נמנע מלמש את האפשרות שעמדו לו לערער על פסק הדין, ותחת זאת מיהר לפנות להליך החירג של משפט חוזר. משפט חוזר אינו מהו תחליף להליכים הקבועים בדיון, לרבות הלייכי ערעור, ולא ניתן להשלים בגדירו את אשר החסיר המבוקש בהליך המקורי (ראו, מ"ח 5810/02 שגב נ' מדינת ישראל, פיסקה 8 (21.7.2002)). לאור האמור, לא מצאתו מקום להענות לבקשתה.

6. בשולי הדברים אבהיר כי העובדה שבמקרה דנא לא נמצא מקום לקיים משפט חוזר אינה מלמדת על צדקת טענותה העקרונית של המדינה בדבר חוסר התאמתו של הליך זה לעבירות מסוימות, בדגש על עבירות קנס שחלים עליו סדר דין מיוחדים. טענה זו כבר נדונה על ידי במקומ אחר ונדחתה (ראו, מ"ח 3975/13 אלדן תחבורה בע"מ נ' מדינת ישראל, פיסקה 11 (29.10.2013)) ואין רואה לשנות מעמדתי זו.

7. סוף דבר: הבקשה לעריכת משפט חוזר נדחתת.

ניתנה היום, ז' אדר ב' התשע"ד (9.3.2014).

המשפט לנשייא